

[H. C. Toft.]

nemført. Jeg fremhævede da stærkt som vort synspunkt, at vi måtte tilnærme priserne på brødkorn og basispriserne på foderkorn til hinanden, hvis der ikke skulle ske en ny voldsom stigning i brødkornsarealerne, et synspunkt, vi har gjort gældende gennem flere år, når kornlovene var til behandling, uden at det dog havde nogen virkning på den højtærede landbrugsminister.

Når vi nu ser det lovforslag, ministeren har fremsat, og hører hans begrundelse for at hæve basispriserne på foderkorn, må jeg sige til den højtærede minister, at det er beklageligt, at han ikke på et tidligere tidspunkt har villet acceptere vor argumentation, men vi kan ikke være utilfreds med, at det, der var vor politik, nu også er blevet ministerens.

Jeg vil i denne forbindelse sige til det ærede medlem hr. Carl Petersen, der for et øjeblik siden stærkt beklagede, at der ikke allerede sidste år skete en forhøjelse af basisprisen på foderkorn på 6 kr., at det havde det ærede medlem i høj grad skyld for ikke skete. Hvis det ærede medlem havde medvirket til gennemførelsen af det ændringsforslag til kornlovsforslaget, som vi stillede, havde vi jo fået det resultat, som det ærede medlem nu ønsker.

Hvis vi skulle prøve at komme lidt nærmere ind på, hvad der er grundene til det dårlige økonomiske resultat, så må vi sige, at ministeren og regeringspartierne også har en stor del af ansvaret herfor. Havde man fulgt vore forslag sidste år, ville stignings-takten i svineproduktionen være mindsket, og det ville have medvirket til, at man ikke i samme grad var bragt i den situation at måtte sælge til tredjelandsmarkeder til lave priser, hvilket igen betyder, at landmændene fik færre penge hjem. Men for mange landmænds økonomiske resultat — det gælder de likviditetssvage, og det er desværre det store flertal af landmænd — ville en kornordning med højere basispris have betydet, at vi havde fået flere penge hjem ved salg lige efter høst.

Ministeren afviste os her i folketinget. Da vi nærmede os høst, gav jeg på det konservative folkepartis vegne udtryk for, at de faldende kornpriser på dansk byg måtte opfordre regeringen til at give tilsagn om at tage et nyt initiativ for at forbedre salgs-

priserne. Den højtærede landbrugsminister og regeringen forblev tavse; de ville ikke noget.

Af et par dagblade, deriblandt Jyllands-Posten, blev jeg spurgt om, hvilket initiativ jeg ville tage i den situation, der var opstået, hvor priserne på dansk byg jo faldt væsentligt under det, der da var fastsat som basisprisen, og jeg opfordrede her landbrugsministeren til at give et tilsagn allerede på det pågældende tidspunkt — altså i høstmåned, i august — om, at han straks ved folketingsets sammentræden i oktober 1961 ville fremsætte forslag om en trinvis stigning i basisprisen med en måneds eller med to ugers mellemrum med et halvt hundrede øre ad gangen, indtil prisen var oppe på 50 kr.

Den højtærede landbrugsminister fik forelagt denne udtalelse og opfordring, bl. a. af Jyllands-Posten. Han svarede i Jyllands-Posten den 13. august — jeg beder om til-ladelse til at citere —

„Jeg agter ikke at fremkomme med en sådan udtalelse, og jeg kan ikke se, at Toft fremfører argumenter ud over, hvad han fremkom med allerede i foråret.“

Hvis ministeren havde fulgt vore tanker og taget et sådant initiativ, ville der være sket en formindskelse af brødkornsarealet i år, og det ville have hævet prisen på dansk byg umiddelbart efter høst, fordi flere ville have udskudt salg til et senere tidspunkt med god forventning om at få en højere pris. Det ville have taget noget af presset af markedet på det pågældende tidspunkt, og det ville derfor have bedret mange landmænds indtægter. Dengang afviste den højtærede minister vort forslag som uantageligt, kaldte det politisk bestemt. Nu fremsætter ministeren forslag på linje med det forslag, som vi stillede i august, og som landboforeningerne senere også fremsatte. Vi kan derfor ikke andet end være tilfreds med den retningslinje, ministeren giver udtryk for i det nu fremsatte lovforslag.

Foruden de argumenter, jeg her har nævnt, må der i dag fremføres et nyt. Vi er i den situation, hvor vi som stående uden for fællesmarkedet nu til 1. juli for visse varegrupper og til november for flere varegruppers vedkommende rammes af fællesmarkedets landbrugspolitik vendt mod ikke-medlemmer. En del af denne fællesmarkeds-